

GA BOUWEN.

Door : Christiana van de Velde-Zuure.

We lezen: Jeremia 29 van 1-14.

Het gaat me eigenlijk om één vers, Vers 7.

Zoekt de vrede voor de ander, voor de ongelovige tot wie God je zendt en bidt voor hem tot de Here, want in de vrede die God dan geeft, zal jouw vrede gelegen zijn.

Maar ik wil beslist niet de tekst uit zijn verband rukken vandaar dat we de eerste 14 verzen gelezen hebben.

Voor alle duidelijkheid, lees ik dit gedeelte ook voor uit de Groot Nieuws Bijbel, het vertelt hetzelfde, maar meer in begrijpelijk Nederlands.

De profeet Jeremia leefde in de laatste helft van de 7e eeuw en de eerste helft van de 6 -de eeuw voor Christus.

Hij heeft de woelige tijd meegemaakt dat de staat Juda ten onder ging en in ballingschap kwam.

Hij kwam uit een familie van priesters en werd toen hij heel jong was al geroepen door God, om zijn woorden doorgegeven.

Je hoort weleens, kinderen zijn natuurlijk en je moet ze niet jong met het evangelie "belasten".

Belasten dan tussen haakjes.

Ik weet van veel kinderen en ook uit de bijbel dat ze echt in God kunnen geloven en ook geregeld zuivere gedachtes van God kunnen laten horen.

Van Jeremia is bekend dat hij een gevoelig mens was en er echt onder leed dat het volk zijn woorden vaak in de wind sloeg. Toch gaat hij door, zonder verwijt, gericht op God en Hem vertrouwend.

Nu het stukje, het volk is weggevoerd vanuit hun geliefde Jerusalem, naar het verdorven Babel.

Je kunt je voorstellen dat dat geen pretje was. Alles waren ze kwijt, hun huizen, hun zaakjes die ze zo goed hadden opgebouwd, in Jerusalem waren ze in aanzien, onder gelijkgestemden. Eén volk, eèn God, ook al hadden ze naar die God juist niet geluisterd. Ze hadden zo hun eigen leventje geleefd. Maar toch je ziet hun ellende voor je, vooral omdat we de laatste jaren ook de ellende van vele vluchtelingen voor ons zien.

Onbewust werden mijn gedachten steeds getrokken naar de vele duizenden vluchtelingen, die west Europa zijn overspoeld. Ook zij hebben hun huizen, hun opleidingen, hun families en bezittingen verlaten en dan komen ze aan, in vreemde landen, vreemde gewoonten en vreemde talen.

Vele psychische problemen komen hieruit voor.

Maar God geeft het enige juiste advies: ga niet bij de pakken neerzitten, hef je hoofd omhoog.

GA BOUWEN!!!!!!

GA BOUWEN, het kan niet vaak genoeg gezegd worden. Kijk niet naar het puin, roep niet de hele tijd, hoe kan dat nu? En waar is God toch? En wat doe ik verkeerd?

Voor bouwen heb je geloof nodig. Dat je het kunt, dat je inzicht krijgt, dat je toekomst hebt.

Je hebt toekomst. Mensen die in God geloven hebben toekomst. Ook al zijn ze 99. Waarom? Omdat God, je Vader dat gezegd heeft, je zult met Hem mee regeren, je zult mee BOUWEN, verantwoordelijkheid krijgen en hebben.

Je kunt nooit bouwen als je loopt te jeremiëren. Dan ben je al uitgeput voordat je begint. Je energie is dan al opgeslokt door je gemopper en geklaag, je hebt je energie nodig om te bouwen.

Pak het leven op en leef, ook al is je alles ontnomen, leef er is toekomst en jij hebt daar een groot aandeel in, jij kunt daar heil en zegen brengen. Jij kunt waarheid geven. Ik heb thuis een briefje hangen waarop staat: één mens kan het verschil maken.

En dat is zo waar. Dat geldt in het groot, denk maar eens aan Jezus Christus, Paulus, Moeder Theresia, Obama.

Maar ook in het klein, een voorbeeldje, stel je voelt je wat down en iemand komt even langs en legt een arm om je schouders en die zegt dan tegen je; wat fijn dat jij er ook bent. Het maakt een groot verschil voor je, zo maar midden in die moeilijke dag, of je even verwarmd wordt.

In vers 7 staat: Zet je in voor de welvaart van de stad. We lezen het goed. Er staat niet, kruip als groepje bij elkaar, houd je ver van al die heidenen. Die alleen maar gericht zijn op al die aardse dingen, zoals huisje, boompje, beestje.

Nee, zet jij, ja jij je in voor de welvaart van de stad. Wees niet ik gericht, als het mij maar goed gaat, zorg voor die ander. Jezus zegt het ook zo mooi, wat je voor de minste van de mijne hebt gedaan, dat heb je voor Mij gedaan.

Zegt je hemelse Vader niet, dat Hij voor ons zal zorgen? Honderden keren staat het in Zijn woord.

Maak je geen zorgen, uw Vader die in de hemel is, zorgt voor u.

Ik schaam me soms als ik zulke teksten lees, want ik maak me nog weleens zorgen.

Maar dan ga ik weer verder met bouwen, bouwen en dan merk ik dat mijn geloof sterker wordt, dat ik de leugenaar vanuit Het woord ver weg naar de afgrond kan wijzen.

Er komt geen steen op de ander, als je gericht bent op jezelf, als je blijft zeuren en klagen, als je blijft hangen in al je "waarom's".

De rechtvaardigen zijn gestorven, zonder dat ze het heil gezien hadden, maar ze bleven God geloven. Ze zijn dan ook in het geloof gestorven, zo noemen we dat en.... zegt de bijbel erachter aan, het is hun tot gerechtigheid gerekend.

Velen van ons zijn al ingeslapen, zonder dat ze gezien hebben de volkomen ontwikkeling van wat ons is toegezegd, maar ze bleven hun geloof in de Vader behouden en het zal hen tot gerechtigheid gerekend worden.

En van verschillende weet ik ook, dat ze vlak voor hun heengaan zeiden, geef niet op, het evangelie is waar. Volgens mij hebben ze een glimp gezien van datgene dat ze al die tijd hadden geloofd.

Hoe zet je je in voor die ander? Dat staat ook in vers 7. Zoekt de vrede voor de stad en bidt voor haar.

Dat is geweldig. Zo kun je dus leven. Vrede zoeken voor die ander en voor die ander bidden.

Ja ook voor degene die jou veroordeeld, die alles van jou verkeerd uitlegt.

Zaai vrede en je zult vrede oogsten. Dat zegt dit vers eigenlijk. Wat je zaait, dat oogst je. Zaai jij afwijzing, dan wordt je afgewezen. Zaai jij veroordeling, dan wordt je veroordeeld. En er komt scheiding tussen jou en die ander en er kan dan geen enkele positieve vrucht groeien.

God wil eenheid en harmonie in zijn schepping, en dat maakte Hij vanaf de allereerste beginfase aan al duidelijk.

De enige die je mag afwijzen, moet veroordelen, is het kwaad, de leugenaar van de beginne, de boze. Die alleen maar scheiding en disharmonie naar voren brengt.

Ik wil dat je EEN bent zegt de Vader. Als jij uit God geboren bent dan ben je goed en alles wat jouw goed zijn aantast, of aangetast heeft, komt van de leugenaar en daarvan moet je je distantieëren.

Mijn vrede geef ik je zegt de Heer. En moet je zien wat dat in jou uitwerkt.

Mijn vrede geef ik je dat mag je zeggen, ook tegen dat lastige, rare mens. Ook tegen dat dwarse kind. Een vrede is een zegen, ga er maar kwistig mee rond, strooi je zegen je vrede maar uit.

En er zullen vredes-zaadjes op stukjes vruchtbare grond neerkomen . En daardoor werk je mee aan het geluk van die ander.

De vrucht van gerechtigheid zal vrede zijn. Dat is mooi, doordat je gerechtigheid hebt gekregen, heb jij vruchten die vrede zijn. Deel ze maar uit.

Jezus doet een prachtige uitspraak : Heb zout in jezelf en houdt vrede onder elkaar. Dat staat in Marcus' 9 vers 50.

Met andere woorden. Zorg dat je bederfwerend bent, zorg dat je de smaak en de geur van het evangelie in je hebt, daar ben je verantwoordelijk voor en zet je in voor de vrede met elkaar. Hoe die ander ook is. Jouw verantwoording ligt bij dat zout in jezelf, dan heb je ook de kracht om het goed te houden met die ander.

En dan komt er vanaf vers 8 een waarschuwing voor valse profeten, valse toekomst voorspellers. Wees er niet bang voor, maar wees waakzaam, God heeft ons Zijn Geest gegeven, die onderzoekt wat uit God is en brengt aan het licht wat bij de duisternis hoort.

Alle profetieën zullen kloppen met het wezen van de bijbel. Met het wezen van Zijn woord. Als er een profetie komt die in strijd is met Gods aard, met zijn woorden, dan moet je hem van je weg doen en je niet je leven laten beïnvloeden.

Jezus beantwoordde de voorspelling en beloftes van satan met, er staat geschreven.

Daarom ken Zijn woord, lees erin, zodat je niet te verliegen bent.

Er staat het Woord zuivert, maar dat gaat niet vanzelf. Als jij iets leest in het woord, waardoor de Heer je duidelijk laat zien dat er iets niet klopt in je leven, dan moet jij, vanuit Zijn kracht dat veranderen in je leven. Dat is zuiveren, niet de Heer doet het wel, maar jij doet het, vanuit Zijn kracht, Zijn hulp, Zijn inzicht.

En geef niet op eens zal het lukken, want Zijn kracht in jou is sterker dan die duisternis. Ook al is die duisternis al jaren gegroeid, hij zal moeten wijken voor het licht en Zijn liefde.

Het kan lang duren he, hier lees je in vers 10 na 70 jaar zal Ik het doen zegt de Heer, maar het gebeurt wel, blijf je ogen gericht houden op Zijn beloftes. Nogmaals, niet wat je voelt en voor ogen ziet is de waarheid. Maar wat van de Vader, van jouw Vader uitgaat is de waarheid.

En dan dat prachtige vers. Ik weet, welke gedachten Ik over U koester.

Dat woord koesteren is zo schitterend. Het betekent, in het zonnetje zetten, verwarmen, lieflijke verpleging, de hoop bij jezelf vasthouden.

Koesteren is het licht erover laten schijnen, het verwarmen, geven wat het nodig heeft, maar vooral hoop geven.

Ik vind dit zo mooi, de Vader koestert hoop ten opzichte van de mens. Hij geeft het niet op, nooit. En die hoop die Hij heeft, geeft Hij weer aan ons. We zijn geen, klein clubje, die elkaar leuk bezighouden. Maar mensen met hoop, die de Vader en de Zoon geloven, die door de geest van de Vader en de Zoon geleid worden, die door die geest verwarmt worden, in het zonnetje worden gezet, onze wonden krijgen door die geest een lieflijke verpleging, met als eindresultaat, volkomen genezing. We sjokken niet voort, nee we houden ons hoofd omhoog gericht op Hem.

In vers 12 staat, wie Mij aanroept, Ik zal horen, wie Mij zoekt, Ik zal Mij laten vinden.

Heeft u het ook weleens, dat je tegen iemand wat zegt en die blijft gewoon doorkijken op zijn mobieltje, hij hoort je niet eens.

De Vader hoort je en geeft je wat je nodig hebt. Maar u en ik mogen zijn als onze Vader, horen en geven wat nodig is, lijkt dit ver weg? Hou de hoop vast en doe wat in je vermogen ligt om een stapje dichterbij te komen.

Hij vult aan wat aan onze kracht ontbreekt. Maar de kracht die we hebben, moeten, mogen we inzetten, in geloof en vertrouwen.

Amen.